

Verlag marathon Boedapest

28 september 2003

18de Kaiser's International Marathon

Vrijdagmorgen vertrok met 1 uur vertraging om 10 uur s'morgens een vliegtuig van Malev met drie Kasvo joggers (Roland, Hugo en Hendrik) vergezeld van hun persoonlijke trainer, dokter, psycholoog Ignace naar het verre Hongarije. Trainer Ignace was vergezeld van 2 liefvallige vrouwen, zijnde Monique en Kathy die op hun beurt onze trainer tijdens de marathon op het rechte pad moesten houden en als animeermeisjes moesten dienen om de lopers op te peppen.

Op de luchthaven Periphery stond er dankzij de tussenkomst van onze Italiaanse collega's die ook de marathon liepen en in hetzelfde hotel Fiesta sliepen een gratis transport klaar.

(We reden wel in 't zwart mee en er waren maar 3 zitplaatsen te kort, maar we hadden het toch geflikt!)

De vrijdag en de zaterdag waren dagen van verkenning en ontdekking van een door zon overgoten Buda en Pest. Een confrontatie met machtig mooie gebouwen, echte Jugendstil met vormgevende kracht. Kerken en paleizen uit een rijk verleden... maar in de grote boulevards ook veel chique burgerhuizen die er vervallen bijstaan.

Vele mensen leven onder de armoedegrens op straat en tallozen slapen op banken, in metro's, onder een portaalje.....of waar ze maar ergens beschut zijn.

Zondagmorgen om klokslag 10 uur vertrekken onze dapperen onder geknal van luid vuurwerk op het beroemde heldenplein richting Donau. Zouden zij helden worden of sneuvelen op het slagveld? Na 3 km passeerden we al zingend de opera waar onzen trainer met zijn vrouwen ons een 1ste keer zou begroeten.....maar waar was hij gebleven? Het zal een blijvend raadsel blijven.

Nu trokken we over de kettingbrug van Pest naar Buda om vervolgens via al de gekende bruggen wisselend van oever te veranderen. Aan kilometer 15 was Ignace met zijn harem toch op het appel en konden ze Roland, Hendrik en Hugo zien voorbijkomen als een gesmeerde machine.

Na het Margaretha-eiland doorkruist te hebben na een 25 tal kilometer was de temperatuur op het middaguur reeds opgeklimmen tot 23-24°. Met niets van beschutting was het wel zweten geblazen. We passeerden het bekende "Ghelert" kuuroord met zijn thermische baden, maar die moesten we spijtig genoeg links laten liggen. De gedachte dat de aangekomenen gratis voor de rest van de dag in de Szechenyi thermische baden mochten vertoeven deed onze hoop weer oplaaien om behouden aan te komen. Halfmarathon kwamen we door aan 1'57 en na 3 uur hadden we 32km in de kuiten. We werden gesteund door ontelbare orkestjes langs het parcours.

Aan het imposante 300 m lange parlement rond km 35 kreeg ik grote krampen in mijn bovendien (quadriceps) en moest mijn 2 metgezellen in de steek laten.

Roland zijn enig opzet was nu Hendrik onder de 4 uren te loodsen. De machine begon trager te rijden en het liep naar het einde niet meer zo gesmeerd. Roland heeft dan nog alleen een eindspurt ingezet om spijtig genoeg te stranden op 4 uur en 6 seconden, met Hendrik in zijn kielzog die een tijd heeft van 4 uur en 17 seconden. Proficiat. Ondertussen was ikzelf aan het vechten tegen een kramp die maar niet wilde overgaan, maar met al de moed die ik in mij had om niet op te geven ben ik 'al krampend' over de lijn geraakt in een tijd van 4 uur en 14 minuten. Toch ook zeer tevreden dat we het weer gedaan hadden. Voor Roland was het zijn 10de marathon, voor Hendrik zijn 7de en voor mij Hugo mijn 6de.

Alle spieren waren na een uur in de broebelbaden te hebben vertoefd weer volledig ontspannen om nog twee dagen kilometers te stappen in 't stad en te genieten van al dat mooie.

Mooi waren in ieder geval al die Bulgaarse meisjes Oei oei wat hebben we miserie gehad om alles onder controle te houden!!! Miserie, Miserie, miserie.

Miserie had Kathy ook de maandagvoormiddag om in de bruingekleurde bronwaters te duikelen omdat Ignace haar wijsgemaakt had dat de kleur afkomstig was van nijlpaarden!

Tijdens het baden werd ze dan ook prompt geconfronteerd met het ongevaarlijke soort het "Ignacenijlpaard". Het Eucalyptusbad daarentegen was overheerlijk!

En kleine miserie was er ook toen Monique haar portemoneetje kwijt was.

Onzen Ignace kreeg op een bepaald moment te horen van iemand dat hij een "schijtzak" was. Maar dat is een ander verhaal dat we wel eens in geuren en kleuren tussen pot en pint zullen vertellen.

We hebben ook nog genoten van de talrijke bekende koffiehuisen zijnde café Gerbeaud aan de Vörösmarty en de Ruszwurm met hun bekende en calorierijke gebak.

Grote "miserie" hadden we ook weer bij het zien van een prachtige modeshow op het plein van den Gerbaud met sexy.....oei oei oei.

Dan toch nog vlug kerken en kathedralen (het visserbastion en de Mathiaskerk waren bijzonder mooi) bezocht om de absolutie te krijgen voor onze slechte gedachten (en daden? Ignace?). Het is toch vreemd dat na een behouden terugvlucht God de kersverse Belgische kardinaal Gustaaf Joos op Zavemtem in contact bracht met onze groep. Canvaskijkers zullen deze ontmoeting voor de match Ajax-Brugge wel gezien hebben tijdens Terzake.

Had Ignace volgens de beelden niet meest op te biechten?

In ieder geval, Roland&Monique, Hugo & Kathy, Ignace & Hendrik hebben dank zij de sport weer een onvergetelijke en amusante 5 daagse meegemaakt. Tot de volgende keer

Hugo